et vera ſententia. ¶ Sed quia nonnulli propter irrefragabilis premiſſe veritatis ignorantiam in errores varios ſunt prolapſi nos huiuſmodi erroribus viam precludere cupientes hoc ſacro approbante concilio. damnamus et reprobamus omnes qui negare preſumpſerint eternaliter ſpiritum ſanctum ex patre et filio procedere ſiue etiam temerario auſu aſſerere quod ſpiritus ſanctus ex patre et filio tanquam ex duobus principiis et non tanquam ex vno procedat. Bonifacius viii.

De conſtitutionibus

Licet romanus pontifex qui iura omnia in ſcrinio pectoris ſui cenſetur habere conſtitutionem condendo poſteriorem priorem quamuis de ipſa mentionem non faciat reuocare noſcatur quia tamen locorum et perſonarum ſingularum conſuetudines et ſtatuta cum ſint facti et in facto conſiſtant poteſt probabiliter ignorare.

confeſſione. c. ¶ Eternaliter nam eſt pater generans filius naſcens. ſpiritus ſanctus procedens pariter ab vtroque abſque initio ſemper ac ſine fine. ſ. e. firmiter circa principium de con. di. iii. c. vi. C. de ſumma tri. in epiſtola inter claras Sed exponitur trinitas eſt vnum vniuerſorum principium ut. ſ. c. firmiter ergo non eſt ibi eternitas quia eternum vere ſine principio ſine fine Solutio eſt principium principians non principiatum ut referatur principium cuius ad res creatas non ad ipſam diuinitatem jo. an. d. ¶ Et filio confunditur hic error grecorum dicentium ſpiritum ſanctum a ſolo patre procedere. mouebantur autem auctoritate euangelica jo. xvi. ibi ſpiritus ſanctus qui a patre procedit. item in ſimbolo apud eos edito ſimpliciter continetur qui ex patre procedit nos addimus filioque. ad idem lex. C. de ſum. tri. l. ii vbi dicitur ſpiritum ſanctum quem ex ſummo rerum parente ſperamus &c. Sed ad hoc et ſimilia reſpondetur quod expreſſio patris non excludit filium ymmo potius includit. cum ipſorum opera inſeparabilia ſint xxxviii. q. i. ſic enim de con. di. iii. c. vlti. vnde cum pater et filius ſint vna eſſentia ſubſtantia ſeu natura ut in predicta decre. firmiter non poteſt ab vno ſolo procedere nec ſumus excommunicati ut dicebant greci addendo in ſimbolo filioque. quia illud potius eſt declarare quam addere. et adde quod no. de con. di. v. c. pl. Sed obicitur ad hanc conſtitutionem quod ſit ſuperflua ex eo quod hoc idem dictum fuerat. ſ. e. firmiter. ibi ſpiritus ſanctus pariter ab vtroque &c. Sed dic quod hic expreſſius modum proceſſionis aperit dicens quod non tanquam ex duobus. &c. Preterea hic damnantur aſſerendo vel negando contrarium ſentientes. c. ¶ Docent nota quod in hiis que ſunt de fide catholica et eius articulis neceſſario tenere debemus et ſequi quod tenet et ſequitur romana ec. alias eſſemus heretici ſ. e. ti. c. i. et ii. ſed in aliis non habemus neceſſario ſequi et tenere quod ſequitur niſi ſequatur et doceat xi. di. noli te vbi de hoc xii. di. nouit. xxxi. di. aliter de con. di. iiii. de trina Jn vna ei fide nil officit ſancte ec. conſuetudo diuerſa ut ibi. f. ¶ Firmiter. ſ. e. firmiter. g. ¶ Fidelium de hiis que ſunt foris nichil ad nos xi. q. iii. inter verba ii. q. i. multi de diuor. gaudemus. licet ab eis expediat bonum habere teſtimonium ut ibi et viii. q. i. licet ergo. ſ. de ſacra vnc. e. vno et ad exhibendum xi. q. iii. non ſunt xii. q. i. noto. h. ¶ Orthodoxorum. i. catholicorum. i. ¶ Patrum. xv. di. c. i. h. ¶ Doctorum quorum eſt ordo precipuus in ec. ſ. de here. cum ex iniuncto et cum ergo et per doctores predicatores et prelatos intelligas xliii. di. c. i. i. ¶ Latinorum. vt auguſtini jeronimi ambroſii. et grego. xx. di. de libellis xv. di. ſancta i. de reliquiis c. i. in ¶ Grecorum alii quorum ut iohannis criſoſtomi cirilli athanaſii didimi. et epheſim concilii patrum. greci etiam contrarium dicunt ut ſ. dixi licet dic hic gul. quod in hoc generali lugdunenſi con. grecia quod hic dicit fuerunt publice profeſſi et ſimbolum cum adiectione filioque ibi publice cantauerunt de mandato imperatoris et eccleſie grecorum. vtinam cor de credant xxiiii. di. pſalmiſta. n. ¶ Vera alias poſſet in melius commutari xxxv. q. ix. apoſtolice et. c. ſe. o. ¶ Ignorantiam que cunctorum errorum eſt mater ut xxxviii. di. ignoranda nec in hiis excuſat. nam ignorans ignorabitur ut. e. di. quia ea ad idem xvi. q. i. ſi cupis xxii. q. ii. in quibus. et. c. ſe. p. ¶ Precludere ut xxxiii. di. error. ſ. de ſpo. inter opa. q. ¶ Damnamus. ſ. e. damnamus et dic damnamus et reprobamus. id eſt reprobando damnamus jo. an. r. ¶ Aſſerere. ſ. dixit negare quid ſi quis nec negat nec aſſerit. ſed tacens ſic ſentit. videtur non tenere quod tacere eſt preter iſta duo xxii. q. ii. ne quis. i. de reg. iur. is qui tacet et. ff. e. l. qui tacet. So. licet non ex verbis tamen ex mente iudicatur hereticus de hereti. c. i. xxiiii. q. iii. hereſis et. c. hereticus et deus audit in corde ut xxii. q. i. et ſi ergo et cor interrogat xiii. q. v ſi quid et xv. q. vi. c. i

Licet noua conſtitutio principis tollit primam contrariam quamuis id non exprimat. ſpeciales conſuetudines et ſtatuta rationabilia non tollit niſi id exprimat jo. an. t. ¶ Romanus vocantur interdum epiſcopi maximi pontifices xxi. di. cleros. ſolus vero papa ſummus vel romanus pontifex appellatur ut hic xxiii. di. i nomine. j. ti. pri. ſi gratioſe u. ¶ Jura nota ex hac littera rationem quare aliud in iuribus aliud in reſcriptis. ut primum ius tollatur per ſecundum contrarium ſed non primum reſcriptum per ſecundum niſi de illo fiat mentio. ſ. de reſcrip. ceterum. r. ¶ Habere. C. de teſta. l. omnium contra xxiii. di. preterea et xxx. q. iiii. quod autem vbi non recolunt vrbanus eius quod predeceſſor leo prohibuerat ſo.

vt in predictō ·c· preterea notatur ·p· ¶ Priorem poſte riori directe ↄtrariam ·ȝ· ¶ Reuocare de ↄ· di· i· c· vaſa de cogñ· ſpū· c· i· ff· de· legi· l· non eſt nouū In legibus ꝙ cō trarijs ſtamus vlti· Idem in teſtamentis xiij· q· ij· vlti ma voluntas de cele· miſ· cum marthe· ff· de le· j· ſi michi racio eſt vtrobiqꝫ ꝗꝛ vtrumqꝫ pendet ex voluntate vnius tā tum· In hijs autem ꝙ pendent ex voluā te duoꝝ dic ut dixi j· de reg· iur· q̄ui pri or et ꝙ de teſtamen to dixi ꝙ vltimo ſta mus· intelligas eci am ſi in ipſo de pri mo non fiat mencio fallit in duobus caſi bus· l· ſi primum te ſtamentum factū ſit inter liberos· C· de te

ipſis dum tamen ſūt racionabilia per con ſtitucionē a ſe nouit editam niſi expreſſe caueatur in ipſa non intelligitur in aliquo derogare· ¶ Item·

ſta· aut· ħ inter liberos et cum ipſe teſtator legem teſtan di ſibi dixit ſic ſi fecero aliud teſtamentū non valeat ·ꝗꝛ tunc ſm̄ faciendo oportet ꝙ faciat mencionem prim· ff· de leg· iij· l· ſi quis in prin· a· ¶ Noſcatur eſt ꝯ ·s· de ſcript· nonnulli de eta· et quali· cam te· ·ŝ· de capel· mo· ex parte j· de exceſ· prel· c· vno et xxv· q· ij· ſcripta· et· l· omnes que eſt· C· ſi ꝯ ius vel vti· pub· l· vla· et ibi· de ħ dic predicta iura non eē ꝯria· illa enim de reſcriptis datis ꝯ legem lo quuntur que non valent niſi in ipſis fiat mencio de lege et maxime cum ibi cadit error facti ut in· c· nonulli ħ de ſe cunda· l· loquitur que primam tollit directe ꝯriam licet de illa non faciat mencionem ⁊ potuit eē racio quia maturi us et deliberacius ſit legis ꝓmulgacio ꝙ ſcripti cōceſſio· ad hoc· ·ŝ· in ꝓhemio huius libri ad fi· in reſcripto eciam dicimus ꝙ ſi ↄſtaret de certa ſciencia principis valeret reſcriptum ꝯ ius editum ut in ꝯrijs notatur ſed prima facie preſumitur per importunitatem obtentū· vnde expe ctari ſolet ſecunda iuſſio in aut· ut nulli iudices ·§· hec ve ro iubemus et in aut· de iudicibus ·§· omnes aūt Et ſi re ſcriptum dedit aliquid ꝯ ius iam in eo mutat nomen re ſcripti et dicendum eſt priuilegium iij· di· priuilegia de v· ſigni· abbate Item ꝯ quia antiquiori iuri ſtandū eſt xxx iij· q· ij· hoc ipſum et· l· di· dn̄o ſancto in fi· dic ut ibi in glo· penul· a· ¶ Quia diuerſitatis racō· b· ¶ Singularum no· quia per hoc patet ꝙ generalem ↄſuetudinem bene tol lit noua ↄſtitucio principis et merito· ꝗꝛ illius leg· ꝓmul gacio· al· ſuperflua ⁊ inutilis eſſ ſed in ſingularibus ſec? quia licet lex non habeat locū bonon· habebit locū muti ne padue et locis alijs· c· ¶ Cum ſint racō racionis· ↄ facti non enim reuocat quia ignorat· ignorat aūt quia ſunt facti et puto per hanc lr̄am terminatam queſtionem illam qua queritur an noua ↄſtō reuocet ſtatutum epi ↄ trarium· quo ſolum cauebatur ius ↄmune· pone in termis decretal· de eta· et quali· preterea que ꝯtum ad preſenta ciones ꝑſonoꝝ eſt hodie reuocata p decre· j· de inſti· c· ij· nunquid et ſublatum erit ſtatutū epiſcopi· quo illud ſim pliciter cauebatur quod dicit dec· p̄· Eodem modo poteſt poni exemplum de dec· ·ŝ· de ↄceſ· preben· accedens ad de

cre· c· ti· c· ij· et de decre· de ↄſti· romana ec· c· exigit ad dec· c· ti· felicis· Dico aūt ꝙ ſicut ſublatū eſt ius ↄmune· ita ⁊ ſtatutum quod ſimpliciter ↄtinebat ius ↄmūne cum illō non ſit facti nec ↄſiſtat in facto ymmo ſit iuris et ↄſiſtat ī iure et facit quod no· Innocē· ⁊ hoſti· et moderni· ·ŝ· de re ſcrip· c· i· vbi no· ꝙ ꝯ ſcripto vel priuile gio quod ſimpliciter cōtinet ius ↄmune in ſecundo priuilegio l' reſcripto non [illegible] ne ceſſe fieri mencionē et ſi ꝯrium dicerem? iam epi poſſent tolle re poteſtatem ſūmo pontificis tollendi iu ra in dyoc· ſuis ſtatu endo ſimpliciter que iure cauentur Itē ꝓ ho id euidentiſſima racione iſta decre· e

¶ Ut animarum periculis obuiet ſentenciis per ſtatuta quorumcūqꝫ ordina riorum prolatis liga ri nolumus ignoran tes dum tamen eorū

quipat iſta duo· cōſuetudines et ſtatuta ſingularia ſꝫ iā ſequeretur ꝙ omniū iurium correctio vel mutacio eſſ in utilis dici eciā ꝙ licet reuocatū ſit ius ↄmune tamē ↄſue tudo preſcripta qua ſeruatū fuit ius ↄmune reuocata nō ſit eadem racōne quia id dicimus de ſtatuto ⁊ id eſſ ab ſurdū Item nō poſſumus dicere ꝙ ſtatuta ↄtinencia ius ↄ mune ſint ſingularū ꝑſonaꝝ· quod requirit hec dec· Itē ſi papa tollit ſuam ↄſtōem quod eſt plus· multo forcius conſtitucionem inferioris ibidem dicente ꝙ eſt minus· ad hoc optime facit de fi· in paſtoral· vbi dicitur ꝙ ſi dec· ex trauagans ↄſonat iuri ↄmuni iudicari debet ſm ipſam ꝗꝛ ius eſt· Idem ꝙ dicam in locali ſtatuto ꝙ ſi ↄtinet ius ↄmu nē ſublato iure tollitur ſtatutū qđ ius ↄmune eſt· ſi igitur cōſuetudo ⁊ ſtatutū ſingularia ſint et ↄſiſtant in facto ⁊ ſint racōnabilia· nec expreſſe reuocentur· eis nō derogat ꝑ ↄſtitucōnem nouiter editā al' ſecus hec dicit decretalis Io· an· e· ¶ Ignorare ·ŝ· ut ec· bene· ut noſtꝛ· f· ¶ Ipis ſ· ↄſuetudinibꝫ et ſtatutis ·b· ¶ Racionabilia· vtꝛ ↄſuetu do racionabilis ſit nec ne· relinquendū eſt iudici· cū nec certa regula tradi poſſ ſm hoſti· quā ħ no· in ſūma de cō ſue· §· quid ſit ↄſuetudo v· ↄſuetudo eſt vſus ⁊ bñ dicit ra cōnabilia ꝗꝛ ħ ſolū quod racōnabile ē defendit ec· xxiiij· di c· vl· et xxxi· di· ſi qui ſine de racionabili aūt ↄſuetudīe po ne exempla· j· de ↄſuetu· c· iij· et iiij· ·ŝ· de ↄſue· cum dilect? et facit quod dici· j· de elec· ex eo ꝙ in fi· Io· an· i· Ex ꝑ ſſe j· de ↄſue· c· i· et· ij· de elec· quia ſepe et· c· cū non deceat in q̄ bus reuocantur eciam priuilegia et ſtatuta de cleri· non reſiden· c· vno· j· de cenſi· ꝙ ꝙ de pe· ⁊ re· c· ij· de biga· c· v no de capel· mo· c· vno cū ſi· que omnia nō videntur cōpe tencia exempla cū illa nō eſſent racōnabilia qđ veꝝ pōt dici hodie quia ius reſiſtit· habes exempla de eta· et qua· ut hij qui in ete ·k· ¶ Derogare ꝯ ff· de ſepul· viola· l· iij· §· diuus Eo· illa lex multis modis intelligitur ut ibi no· et· ff· de legi· l· de quibus ſꝫ ingꝯtum dicere videtur ꝙ con ſuetudo vel ſtatutum precedens legem tollatur lege· dici poteſt hoc veꝝ cum princeps hoc intendit ut no· b· ſe in telligere illam legem ·ŝ· de fi· in paſtoral' in glo· i· in fi· q̄ ſolucio approbatur per hanc decre· reprobatur aūt ħ opio

ignorantia craſſa nō fuerit aut ſupina ¶ Statuto epiſcopi q̄ in omnes qui furtuꝫ cōmiſerint excommunicationis ſententia promulgatur ſubditi eius furtum extra ipſius dioc. omittentes minime ligari noſcuntur cum extra territorium ius dicē ti non pareatur impune ¶ Greg. ix.

boſt. qui ꝯ huiꝰ textum notauerat in ſūmā de ꝯſue. §. et ¶ Ut hec decre. edita de virtute. v. ſed ſpeciale eſt fuit ad declarationem decṙ. de ſen. ex. a nobis. j. et e⸗ ius ꝙ ibi no. Et eius ſunt duo dicta primum ꝙ ſtatuta ordinarioꝝ non ligant ꝓbabiliter ignorantes. ſcḋm ꝙ ſtatutuꝫ epi extra dyoc ſubditum non ligat in. ¶ Animaꝝ. ad idem de iurꝭ iur. c. j. et de ſepul. c. j. in ¶ Sententijs que ligāt animam ut locum habeat prima ratio ſed idem in alijs ſententijs que penas temporales inferunt p. l. ff. de decre. ab or. fa. l. ul. vbi habes ꝙ municipali ſtatuto non ligatur ignorans ſed ſciens tm̄ ad hoc. C. de teſta. l. iubemus in fi. et poteſt dici ꝙ in hoc ꝓuidetur a criminibus ſaltem ꝓpter peccatum inobedientie quod ē maximum viij. q. i. ſciendum vel de hijs dixit quia de alijs nō erat dubium per dictam. l. o. ¶ Statuta de generalibus ergo ſtatutis canonū vel legū nō loquitur que ab omnibꝰ ſciri ⁊ cuſtodiri debent. ſ. de ꝯſti. c. i. p. ¶ Ordinarioꝝ q̄ dicitur ordinarij no. gof. et h. ſ. de offi. or. cū ab eccl'aꝝ q. ¶ Ignorantes contra no. h. in predicta decre. a nobis et mouebatur ex eo quia incidebat in factum iam damnatū et quia in culpa fuit rem ꝓhibitam faciendo et querere d̄buerat ſicut etiam vbi culpa precedit non excuſat metus cauſa ff. ꝙ me. cau. ſi mulier. r. ¶ Supina que eſt ignorāte qḋ omnes ſciūt de poſtul. c. i. de cler. excō. mi. ap'lice. ignorantia ergo alia facti alia iuris ſi iuris aut cōmunis aut ſingularis ſtatutum enim epi ius facit inter ſubditos quod tamen nō ligat ꝓbabiliter ignorantes ut hic. s. ¶ Statuto no. epm facere poſſe ſtatuta ad idē ſ. pſ. ſcḋm. ſ. de ma. ⁊ obe. ſi quis venerit et legatus in ꝓuincia ſua ſ. de of. leg. c. vlti. et ſunt talia ſtatuta ꝑpetua etiam poſt obitum vel receſſum ut ibi jo. an. t. ¶ Cōmiſerint contra j. de ſen. ex. romana. §. caueant vbi dicitur ꝙ ꝓ futuris delictis excōmunicatio fieri debet Solutio aliud eſt ferre in aliquem excōmunicationis ſententiam ꝓ futuro delicto ut ſi dicat excōmunico te ſi tale quid feceris quod ibi ꝓhibetur aliud ſtatutum generale facere excōmunicationem fulminans quod hic ꝑmittitur et. ſ. de ſen. ex. a nobis. j. vel ſi cet ibi ꝓhibeatur ferri tamen lata tenet ut ibi no. h. vel ſi dicatur ꝙ iſtud cōmiſerint ſit preteritum nullum ꝯtrarium qḋ prius dixi tene et adde quod ibi dicam. a. ¶ Furtum qḋ eſt ꝯtrectatio rei aliene inuito dn̄o fraudulosa et animo lucrandi inſti. de ob. que ex quaſi delic. in prin. et §. furtum autem et §. placuit et ꝓhibitum etiam de calogo xxxiij. q. v. penale et in ſecunda ꝓhibitione obtinet quartū locū qḋ dic ut no. xxxij. q. vij. quid in omnibus. a. ¶ Dyoceſim in qua totā iuriſdictionem habet ordinariam et in quolibet ipſius loco non exempto pōt ꝓ tribunali ſedere. j. de of. or. cū epus. h. ¶ Cum extra tō. et no. de omnibꝰ ratiōnē reddendam ꝙ dic ut. ſ. de reſcrip. ſi quando. c. ¶ Territoriū ſuum. ſ. de off. lega. nouit ff. de iuriſdic. om̄ iudi. l. vl. et eſt territoriū vniuerſitas agroꝝ intra fines cuiuſꝙ ciuitatis ꝙ ab eo dictum quidam aiūt ꝙ magiſtratus eius loci intra eos fines terrendi id eſt ſūmouendi ius habent. ff. de ver. ſig. pupillus. §. territoriū. d. ¶ Impune id eſt ſine pena id eſt non parens ex eo penam nō patitur

Ipſo iure ꝯ fine. exceptionis ope et ſic falſam puto opi. tan. et inno. no. ſ. de off. del. prudentiam §. ſexta et h. d. no. ſ. e. ſup litteris in glo ſa hic querit et guil. du. n o. in ſpecu. ti. de reſcripti preſentatione §. ratione autem impetrantis. v. quid de proceſſu qui omnes dixerunt ꝙ ꝓceſſus habitus per litteras impetratas ab excōmunicato valet ſi nō opponatur exceptio et hoc dico veritus cum ſupradicti omnes excepto ta. hanc viderint decre. vnde vel non ponderauerūt hoc verbum ipſo iure poſitum in principio h vel hanc decre. putauerunt eſſe correctam p decre. pia quod non credo cum pars illa que correcta eſt remota fuerit ut. j. dicam f. ¶ Reſcriptum. ſ. e. dilectus filius abbas ⁊ ſatis hic puto terminatam queſtionem qua queri ſolet vtꝝ reus actorem quem excipiendo ꝯ reſcriptum ⁊ perſonam repulit excōmunicationis vigore coram ipſo delegato reconuenire poſſit ⁊ patet ꝙ nō ſi enim nullum eſt reſcriptum et conuentio eſt principale recōuentio acceſſoriū ſublato principali et acceſſoriū. j. de reg. iur. acceſſorium cū ſuis cōcord. Item cauſa conuentionis ⁊ recouentionis ſimul ſunt tractande. ſ. de mutu. peti. c. i. de or. cog. cū dilectus qḋ hic eſſe non poſſ. Item conuentio eſt expreſſum recōuentio tacitum ſublato igitur expreſſo ⁊ tacitū. C. ſi reus vel ac cuſ. mo. fuerit. l. vlti. ⁊ facit quod no. de cle. coniuga. quod a te ⁊ hoc tenuit tan. ⁊ h. bar. in queſtione veneriali que incipit actor conueniebat reum. g. ¶ Proceſſus nunquid ergo correcta eſt decre. pia. j. de excep. vbi dicitur ꝙ proceſſus habitus cū excōmunicato tenet donec opponatur exceptio ⁊ poſtea ipſo abſoluto reaſſumatur cauſa in eodeꝫ ſtatu Solutio nō eſt correcta ꝑmmo potius corrigeretur iſta per illam cū illa ſit poſterior eſt enī inno. iiij. et hec greg. x. ſ. ti. ꝓxi. c. i. ſed neutra per alteram corrigitur ſed in diuerſis caſibus loquuntur Nota primo igitur falſam eſſe opi. modernam h. no. in decre. pia in glo. ſed mirꝝ ⁊ in predicta decre. dilectus in glo. ſic videtur ⁊ in decre. d of. del. prudentiam in glo. ſic videtur ⁊ in glo. ſecus eſſ in quibus dixit reſcriptum ab excōmunicato impetratum valere poſt ſuam abſolutionem ⁊ vera eſt ipſius opi. antiqua vt per predictas glo. apparet ⁊ de eta. ⁊ qua. cū bone ⁊ de cle. ex. mi. ꝓpoſuit Circa hanc igitur materiā ſic diſtingue quia excōmunicatus maiori agit coram delegato aut coram ordinario In primo caſu ſubdiſtingue quia aut erat excōmunicatus tempore ipetrati reſcripti aut poſtea fuit

excommunicatus In primo caſu ſubdiſtinctionis locū habet hic decre· ut· ſ· non valeat reſcriptum nec proceſſus per ipſū habitus niſi impetratum fuerit ſup cauſa excommunicacōis vel appellacōis ut hic et in decr· ſupius allegatis· In ſecundo caſu· ſ· quando poſt impetracionem excommunicatus fuit locum habet decre· pia ⁊ de of· deleg· prudenciam ꝰ· ſexta ſi agat coram ordinario tunc tria tempora diſtingue ſm vetera iura non tenebat proceſſus cum ipſo habitus ·ſ· de excep· excepcionem al' non video quare ibi fieret condemnacio expenſaꝝ ſi tenuiſſet proceſſus ut eciam ibi no· poſtmodum ſtatuit gg· in ſ caſu huius decre· ꝙ teneret proceſſus habitus cum excommunicato ſi reus cum ſcienter admiſit al' non ſm moderna vero iura tenet proceſſus et locum habet decre· pia et ſic nec corrigitur nec corrigit Si queratur que ſit racō diuerſi iuris et dicatur ꝙ excōmunicatus impetrans peccauit ſe ingerendo communionem hominum nō valet hoc reſponſio cum eadem racō ſit in ordinario· ſi dicatur ꝙ hec ſit racō quia reſcriptū impetratum ſuit tali veritate tacita qua expreſſa lrās non habuiſſet nō valet eciam hec reſponſio quia tunc reſcriptū habet elidi excepcionis ope· non ipſo iure· ſ· e· ſup litteris et hoc no· h· ſ· e· ad audienciam· ij· Vnde ſatis mirandum videtur ꝙ ſi agam coram ordinario tenet proceſſus et ſi ab eo impetro delegatum nec reſcriptū valeat nec proceſſus ſ potest eſſe racio quia iuriſdictio delegata ſumit inicium ex pſona agentis et impetrantis et ideo cū viciosū fuerit principiū i· q· i· principatus nec reſcriptū valeat nec proceſſus Ordinaria aūt iuriſdictō ab actore agente non incipit et ideo ibi ſecus Item iuriſdictō ordinaria fauorabilis extraordinaria odioſa ut· ſ· e· ad hoc Item qñ proceditur coram ordinario vel delegato impetrato ante excommunicacionem eſt in aliquo quid imputetur reo quid excommunicacōne debet excipere ſi ſciebat al' inueſtigare debebat ſ ut plurimū delegatum impetrat actor abſente reo et ideo non valet impetracio nec proceſſus habitus ipſius impetracionis vigore vt hic ſbḋs ergo racionibus et excommunicati odio ſpeciale dicatur ꝙ in hoc caſu veritas ſuppreſſa ipſo iure viciet reſcriptum et proceſſum habitū p illum· h· ¶ Excommunicato· maiori excommunicacōne· ſ· de excep· a nobis et· ij· e· ti· pia· j· ¶ Alio· quid ſi excommunicatus impetrat lrās inquiſicionis notauit gof· de off· del'· prudenciam in glo· colligitur ꝙ bene valent littere et hoc ideo quia fama ibi habetur accuſatoris loco ut· ſ· de accu· qualiter et licet promouens ineptus appareat nichilominus valet reſcriptū ⁊ proceditur per illud de accu· cū oporteat vbi idem tenent inno· et hoſti· ad hoc quando excommunicatus ſolum miniſteriū pbuit nec nominatus fuit in litteris idem guil'· in ſpecu· de inquiſi· ꝙ· v· quid ſi in lrā alt'· inno· et oſt· C· de preca· impa· of· l· i· et· l· vniuerſis et· ff· de inof· teſta· poſtumus ꝙ· i· et· l· ſi

De reſcriptis Rubrica·

Ipſo iure reſcriptuȝ vel proceſſus p ipſum habitus non valeat ſi ab excōmunicato ſuper alio ꝙ excōmunicacionis vł appellacionis articulo fuerit impetratum

¶ Innocen· iiij· in concilio lugduñ·

Cum in multis iuris articulis

pārs ꝰ· vlti· non enī refert ſm eos a quo et quo tempore fuerit nunciatum · ff· de peti· here· l· item veniunt ꝰ· a q̄ et· ff· de euic· ſi rem ꝰ· vl Per hanc litteram credo derari um cum in odium excommunicati ſit hoc inductū ꝙ nulle litere valeant niſi hic contente nec puto tutū a littera recedere et ad hoc optime facit quia ſi excommunicatus p alie lrās impetrat ad agendum non valent· ſ· de p̄ba· poſt ceſſionem Et bene refert inter dum p quem preces offerantur· j· de here· ti· c· ij ꝰ· iij· Ad decē· cum oporteat reſpō de ut ibi no· ſm io· in glo· pt· pcarica nō eſt inimicus ita pſona pbibita ab impetrando fiat excōmunicatus vnde agit p ſua iniuria quod nō facit excommunicatus de iudic· intelleximus iij· q· vi· omnibus· a· Excōmunicacōis· ſ· de ſen· ex· cū p cauſa· b· ¶ Appellacōis· ſ· de excep· cum inter ⁊· c· ſignificauerūt et· c· vlti· c· ¶ Impetratū et ſic inſpicitur tempus date vel impetracōis ad idem · ſ· e· cam et et· j· e· tibi q̄ de preb· eum cui ſequebatur autem olim hic in ſi· talis lrā qd̄ certā eo actū ē certā ordinarij ſimpliciter contrarium ē cenſendum niſi forſitan qui conuenitur ſcienter admiſiſſet eundē remota ſunt· quia reuocata per decre· pia ut dixi· ſ· in glo· nunquid ergo

Cum p clauſulā quidam alij poſſunt ſoli quatuor conueniri quoꝝ nomina in primo citatorio exprimā tur ne variacioni ſit locus· e· ¶ In multis exemplificat· ſ· de reli· domi· c· ul· ⁊· j· e· t· religioſū · ſ· de teſti· cū cauſ· et· c· ſignificauerūt · ff· de teſti· l· i· in ſi· Itē in rebellis p redempcione captiuoꝝ reſtringitur infirmitas · C· de ſacro ſan· ec· vt inter diuinū item reſtringitur ſeueritas cū multitudo peccauit de ele· excō· latores cū ſi· item nō cnerctur heres infinitum fidei commiſſu ſoluere· ff· de l· iij· fidei commiſſa· ꝰ· ſi q̄ſ· ꝰ· item non valet promiſſio ne villa excepcio deſerti iudicio obiciatur puta promitto ꝙ ſi per caſum fortuitū impeditus fuero ꝙ comparere nō poſſim nō obiciam de caſu· ff· ſi quis cau· l· ſed ⁊ ſi quis ꝰ· queſitū item in ſtipulacione damni infecti nō debet quis eē in infinitū obligatus · ff· de dam· in fec· l· qui bona ꝰ· vlti· item legatū quod nō poteſt ſciri ex teſtamento puta lego centū ei quem michi ticius nominauerit nō valet ff· de iure fiſ· l· ita· fidei et merito reprobatur infinitas quia multitudo eſt canonibus inimica· ſ· de prebē quia incantū ⁊ onerosa nil habet honeſti· in auten· de referen· ad ſi· coll'· ij· ⁊ de hoc habes plures decre· de ele· ⁊ qua· c· pt· f· ¶ Prouide quia per generalitatem iſtā derogabatur iuriſdictioni ordinarie cui per hanc conſtitucionem prouidetur · g· ¶ Per generalem clauſulam preter expreſſos enī poterunt quatuor conueniri· h· ¶ Quidam alij ſ· e· paſtoralis et· c· raduiphus et idem intelligo de quali bet conſimili clauſula ut ſi dicatur ticius et nonnulli homines ciuitatis bon̄· vel ſimili modo idem ſi dicatur homines talis loci nam aut conueniet eos vt vniuerſitatem et tūc omnes